

СТАНОВИЩЕ

На проф. д-р Иван /Иво/ Иванов Драганов – жив. София 1000, ул. Неофит Рилски № 61 по конкурса за избор на професор по Фотография – научна специалност 8.4 „Театрално и филмово творчество“ с кандидат доц. д-р Красимир Христов Андонов по конкурс, обявен в Държавен вестник, бр. 109 от 21.12.2021 г.

Уважаеми членове на научното жури,

В конкурса за длъжността ПРОФЕСОР по фотография в НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“, професионално направление „Театрално и филмово творчество“-8.4 има един участник – доц. д-р Красимир Андонов. В конкурса той се представя основно с три игрални филма, един документален, две фотографски изложби. Едната представлява интересно, сложно и продължително изследване в областта на етнографията. Извън това доц. д-р Красимир Андонов е носител на много национални и международни награди от фестивали, има публикации в наши и чужди списания. Всички те му носят престиж и имидж на много добър визуалист в киното и фотографията. Доц. Д-р Андонов има защитена дисертация на тема „Компютърно-манипулирана фотография. Очертаване границите на новото явление“.

Много важна в научно-изследователско отношение като наблюдение е фотографската изложба **„Традицията на сватбите от село Рибново“**, Университетска библиотека, Варшава, Полша, по време на международната научна конференция „Малцинства от Източните Балкани - език и култура“.

Фотографска изложба „Пенсионирани птици“ е на тема самолети от миналото, които повече никога няма да полетят. Тя е представена в Международни фотографски срещи, Пловдив 2019, галерия „Капана“, 16-31 октомври 2020 г.

Двете фотографски изложби разкриват един изграден майстор на композицията, светлината и гледните точки. Първата изложба е на етнографска тема и представя едни вече изчезващи обичаи в Югозападните Родопи.

Кандидатът се представя и с документалния филм **„Отново съм тук“**. Екранното решение на доц. д-р Красимир Андонов е забележително – снимки по високи върхове в екстремни условия, зимно време и великолепно предадено усилието на главния герой винаги да преодолява своите възможности. Нещо, което прави и операторът.

Според мен в основната част за конкурса доц. д-р Красимир Андонов са неговите **три игрални филма и един късометражен игрален филм**. С тях той отговаря на всички възможни критерии. Доц. д-р Красимир Андонов е много талантлив, работлив и целеустремен визуалист, който бързо направи впечатление със своите творби – фотографски и филмови. По принцип, често операторът остава в сянката на известните актьори и режисьора. Основният филм, с който доц. д-р Андонов впечатли критиката и публиката безспорно бе **„Съдилището“** на реж. Стефан Командарев. В този филм чрез прекрасно заснети екстериори той изгражда образа на един край със сурови от векове взаимоотношения, в който няма място

за чувствителни и деликатни личности. Доц. д-р Красимир Андонов създава великолепни портрети на затворени в себе си, интровертни хора, сред които, съдбата на различния му отрежда място в периферията на общността. Една аржентинска поговорка гласи: „Дяволът минава през джоба“. Също така е вярна и мисълта, че човек с всичките си пари не може да си купи и минутка живот. Екранните герои на Наум Шопов и Асен Блатечки са изградени пестеливо като антиподи и в същото време убедително верни като позиции и характери. Вечният проблем за битката между доброто и злото е изведена като драматургично развиващо се напрежение между тях. От едната страна е бившият офицер, за когото човешкият живот няма стойност, а само цена. Той е зъл човек, алчен мизантроп. Преди промените е командвал гранична заграда, пазейки държавната граница. След промените прекарва бежанци за пари при нечовешки условия. Младият герой на Асен Блатечки е убил по заповед на този офицер двама млади германци и никога няма да може да забрави това. Проф. Венец Димитров обичаше да повтаря, че портретът е визитната картичка на оператора. Портретите на Красимир Андонов внасят особено излъчване на познатите ни актьори. Изображението във филма непрекъснато ми напомняше за „неравнодушната природа“ в най-добрите образци на европейското кино. Особено в нощните сцени при преминаването на язовира. „Ти не помагаш, ти превеждаш през границата“ – съска бившият граничен офицер, присмивайки се на душевните терзания на героя на Асен, който спасява жена и детето ѝ от удавяне. Без да подценявам работата на режисьора и творческите усилия на актьорите, подчертавам, че за възприемането на филма операторското майсторство играе първостепенна роля. Филмът е сложен за заснемане – режимни снимки на труднодостъпни терени, нощни сцени с елементи на каскада в язовир Ивайловград, кози пътеки, чукари, зимни епизоди в планината.

„Отрова за мишки“ бе филм, с голяма острота и актуалност на темата. В този филм Красимир Андонов представя групов портрет на маргинали, дребни хитреци с големи амбиции за бързо и лесно забогатяване, които се опитват да получават материални без да полагат особени усилия в условията на нашия криминален преход. Много въздействащи портрети, отново режимни снимки в полумрак бяха характеристиките на изображението на този филм. Аз го харесах и високо оцених още навремето работата на оператора.

„Лили рибката“ е от малкото детски филми, заснети в България. Той бе отличен с диплом на журито на фестивала „Златната роза“ през 2017 г.: *в лицето на режисьора Ясен Григоров и творческия екип на филма "ЛИЛИ РИБКАТА" за благородните им усилия в трудната област на детското кино.* Може и да бъркам, но ми се струва, че, от „Йо-хо-хо“ на Валери Петров и Зако Хеския не сме имали подобен филм. Драматургията на Ясен Григоров е изградена на приказните особености на едно необикновено дете. То, ту се превръща в момче, ту в момиче. Стандартните медицински и психологически познания не помагат на възрастните да разберат този феномен. Тази драматургия е огромно предизвикателство към оператора, не само в частта с комбинираните снимки, но и в т.нар. реален свят. Детето живее свой живот и в зависимост от дразненията на обстановката сменя своя вид. Кой ще му помогне да излезе от тази ситуация? Друго дете, разбира се, че кой друг? В случая циганско момиче, което се жертва, за да останат да живеят и двете деца - момичето и момчето.

Необикновеното дете си отива, Лили рибката отлита в небето, на Земята остават две обикновени деца. Дано те помнят Лили, дано от тях излязат свестни и порядъчни хора. Филмът е приказка за човечността, съчувствието и саможертвата в един свят на триумф на комуникационните технологии, но и на все по-изтъняващите човешки връзки и това е предадено на екрана по един убедителен и вълнуващ начин, както подобава за една приказка. Категорично твърдя, че камерата на Красимир Андонов с неговите забележителни портрети на общо взето приказни, но и други парадоксални герои е помогнала в голяма степен за възприемането на филма.

Доц. д-р Красимир Андонов се представя с късометражния игрален филм **„Лека нощ, Лили“**. Като председател на журито на националния фестивал „Златна роза“ 2021 г. като референция мога да кажа, че този филм бе един от дискутираните за голямата награда на фестивала. Заснет в интериор, полумрак, изображението извежда визуално самотата и терзанията на главната героиня в края на деня и заника на нейния живот по един впечатляващ начин.

Красимир Андонов заслужено е носител на награда за **най-добра операторска работа за филма „Съдилището“ на Българската филмова академия за 2015 г.**

Награда в Лос Анджелис за операторска работа във филма „Отрова за мишки“ и специалната награда от фестивала за операторско майсторство „Златното око“ през 2002 г. за филма „Шекспир по балкански“.

Най-добър късометражен игрален филм на 18-ти Международен кинофестивал IN THE PALACE 2021 г. за филма **Лека нощ, Лили.**

Grand Prix от фестивала **Krakow Mountain Film Festival 2021** за филма **„Отново съм тук“**

„City of Bolzano“ Prize Golden Gentian for the best exploration or adventure movie от фестивала **Trento Film Festival 2021** за филма **„Отново съм тук“**

Grand Prix от фестивала **Heartland Film Festival 2015** за филма **„Съдилището“**

Performance Award на 10th Edition of The Humanity Photo Awards 2017, China за серията **Light and Cult**

Second Prix in category Festivities за серията **Kukery Tradition in Bulgaria**, на фотографския конкурс Humanity Photo Award, China, 2004, диплом.

Nomination Award in category Portrait and Costume за серията **Kukery - Living Tradition from Bulgaria**, на фотографския конкурс Humanity Photo Award, China, 2004 - диплом

Тези престижни награди разкриват доц. д-р Красимир Андонов като един признат у нас и по света завършен в естетическо и творческо отношение фотограф и оператор.

Кандидатът е публикувал важната в етнографско отношение научна статия **„Променящата се традиция на поменалните влашки хора по Великден“** – резултат от дългогодишни фотографски наблюдения и изследвания в сп. Zeszyty

Luzyckie – Warsaw-2020 ISSN 0867-6364. Това е трудно за заснемане дълго изследване, в което доц. д-р Андонов се представя в най-добрата си светлина.

Той се представя със статията „Париж...и къде свършва известното“ списание ФОТО 3/96 ISSN 1310-8263 и със снимките в списание ФОТО ОКО 3/2000, ISSN 1311-3178

Доц. д-р Красимир Андонов е провел майсторски клас по време на Четвърти Международен детски кинофестивал NEXT, Одеса, Украйна .

При посочените безспорни творчески постижения и убедителни научни текстове на доц. д-р Красимир Христов Андонов нямам критични забележки. Отнасям се с голямо уважение към неговото творчество и следата, която оставя в българското кино, фотография и култура.

Поради всичко изложено дотук, в **заключение** бих искал да подчертая още веднъж научните и творчески постижения на кандидата и конкретните му приноси за българската фотография и кино. Убеден съм, че те отговарят на високите изисквания, предвидени в Закона за академично развитие на кадрите и показателите в наукометричната карта на НАЦИД. Именно затова си позволявам да препоръчам на Научното жури при НАТФИЗ „Кр. Сарафов“ да приеме **положително** кандидатурата на доц. д-р Красимир Христов Андонов и да му бъде присъдена длъжността ПРОФЕСОР.

28.04.2022 г.

Рецензент:

(проф. д-р Ив. Драганов)